

בית המשפט המחווי בבאר שבע

עש"א 11-02-10280 ופועלות אייבה-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

בפני כב' השופט נחמה נצר

**המעורער
מנהל קרן פיצויי ופועלות אייבה-רשות המיסים
באמצעות פמ"ד- אזרחית**

נגד

המשיבים	1. קיבוץ נירים 2. קיבוץ ניר-עוז ע"י ב"כ עוזה"ד איל סודאי
----------------	--

פסק דין

1
2
לפני ערעור שהוגש על החלטת ועדת ערר לענייני מס רכוש מיום 10.7.12. במסגרת ההחלטה
האמורה, קבעה ועדת העורר כי האיסור מיום 22.4.04, שהטיל אגף הביטחון במשרד התעשייה ולפיו
חל אישור מוחלט לבצע טיסות באזורי הנמצאים בטוחות של פחות מ-3 ק"מ מהגדת היקפית
התוחמת את רצועת עזה, מנע מהמשיבים אפשרות לרסס את שטחי הגידולים החקלאיים באזורי
הנמצאים בטוחה האמור ועקב כך, גורם להם נזק העולה לכלל "נזק מלכימה" כהגדרתו בסעיף 35
חוק מס רכוש וקרן פיצויים תשכ"א – 1961 (להלן: "חוק מס רכוש").
3
4
5
6
7
8
9
10
11
רקע עובדתי:
12
הקיבוצים – נירים וניר עוז (להלן: "המשיבים") הינם "ישובי ספר" כהגדרתם בחוק מס רכוש,
13
בחיותם גובלים עם רצועת עזה.
14
למשיבים שטחי זרעה וגידולים חקלאיים הגובלים עם תחום הרצועה. חלק ממהלך העיבוד
15
והטיפול בגידולים החקלאיים, התקשרו המשיבים עם חברת "כימניר" העוסקת בריסוס מן האויר.
16
17
ביום 22.4.04, קיבלה חברת "כימניר" הודעה ממרכז הביטחון של משרד התעשייה, לפיה, נאסר
עליה להוציא ולבצע טיסות ריסוס או כל טיסה אחרת, באזורי המזויים בטוחות של פחות מ-3 ק"מ
18
מהגדת היקפית התוחמת את רצועת עזה.
19
20
21
22
23

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עש"א 11-02-10280 ופעולות איבת-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

1 אין חולק כי בתקופה שבין אפריל 2004 ועד פברואר 2005, לא רוססו מן האויר שטחים
 2 חקלאיים, השיכים למשבים.
 3
 4 לטענת המשיבים, השלכות איסור זה, לא אחרו להופיע ונזק חקלאי כבד גרם לשודותיהם, אשר
 5 הגיעו לפיטילת חלק מן היבול החקלאי, שיועד לשוק בשוקים החקלאיים ואילו חלקו الآخر נמכר
 6 במחיר ירוד, לצד פסילתו לשימוש כולל, בשל ריקבון.
 7
 8
 9

טענות הצדדים:

10 המערער טוען, כי חוק מס רכוש וסעיף 35 בפרט, מציבים תנאי סף לאפשרות הכרה בנזק נטען כי נזק
 11 מלחמה", לצד הצורך להוכיח קיומו של קשר סיבתי בין הנזק הנטען ל"פעולות איבת", כמשמעותה
 12 בחוק.
 13 המערער סבור כי את המונח "פעולות איבת" בזיקה לסעיף 35 לחוק מס רכוש, יש לקרוא כפשוטו,
 14 דהיינו פעולה שיסודה עוינות למדינת ישראל. לשיטת המערער, בהעדר פעולה איבת ממשית
 15 ומסויימת, כי אז פעולה המכונה למנוע אפשרות לפעולת איבת, אינה באה בגדרו סעיף 35 לחוק ואין
 16 בה, כשלעצמה, כדי לזכות המשיבים בפתרונות על פי החוק.
 17 המערער סבור, כי בהחלטה ועדת הערר נמצאו ליקויים וטעויות וכי פרשנותה של ועדת הערר להלכה
 18 ברע"א 6904/97 ס.ת.ו בקשות ג. מנהל מס רכוש וקרן פיצויים, פ"ד נב(4) 1 (להלן: "פרשת ס.ת.ו."),
 19 היא מוטעית ובלתי סבירה.
 20 לטענת המערער,
 21 האבחנה שערכה ועדת הערר בין נסיבות המקורה Dunn לבין הנסיבות שנדונו בפרשת ס.ת.ו. "איינה
 22 אוחזת מים", ואיינה עולה בקנה אחד עם הממצאים העובדיים שנקבעו על ידה.
 23 כך למשל, בפרשת ס.ת.ו נדחתה טענה העוררת (שם), כי עצם גניבת הרכב היה בבחינת פעולות איבת,
 24 זאת הוואיל ולא הוצאה הוכחה או אינדיקציה לכך שגניבת הרכב ופירוקו, נעשו מתוך גילוי עוינות
 25 למולדת ישראל.
 26 באשר לטענה השנייה, שנדונה בפרשת ס.ת.ו, לפיה, נמנע מהעוררת לפעול לחילוץ הרכב הגנוב בשל
 27 החשש מפעולות איבת – טוען המערער כי טענה זו אף היא נדחתה בפרשת ס.ת.ו, כאשר ביהם שיש
 28 העליון הדגיש, כי אין להרchip מוגל הסיכון המבוטה על ידי החוק באופן שיכלול גם "מרקמים בהם
 29 יש חשש מפני פעולות מלחמה או פעולות איבת".
 30
 31
 32
 33
 34

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עש"א 11-02-10280 ופועלות אייבת-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

לדעת המערער, היה מקום כי ועדת העור תזהה תביעת המשיבים שהרי, גם אלו, לא ה劄לו
להוכיח כי האיסור לטוס ולרסס השטחים בתחום המוגדר, וזאת למונע פועלות אייבת קונקרטית
ונקודתית וכל היותר, המזובר בחשש כללי ורטלי לאי פועלות אייבת. זה כידוע, איןנו נופל בהגדרת
"זוק מלכמיה" על פי סעיף 35 לחוק.

המעערר סבור, כי ועדת העור גילתה פנים, שלא כהלכה, בחלقت ס.ת.ו, שכן בית המשפט העליון
קבע וקבע, כי התנאי לצאות לפיצויים על פי החוק, הינו קיומה של הוכחה ישירה או נסיבתית
בדבר פועלות אייבת או פועלות מלחמה ממשיות ואין לומר, כי איסור הטישה, כשלעצמם, עללה לגדר
פועלות אייבת או פועלות מלחמה וכל היותר, המזובר באיסור שמקורו בחשש מפני ביצוע פועלות
אייבת וחשש, כשלעצמם, לא די בו, כדי לבסס זכות לפיצוי.

המעערר בטענותיו, מדגיש ומהדך כי הינו ער לעולה מפרשת **מן-מוספי מטען וניטול בע"מ נ. מנהל מס רכוש וחוק פיצויים** (להלן: "עניןמן") (עד"א 4/08), שבמסגרתו נקבעה פרשנות מרוחיבה
לסעיף 35 הנזכר ולפיה, בחתקיים תנאים מסוימים, גם פועלות מניעה יכולה להקים עליה מה
החוק. לטענת המערער, יש לתת הדעת לקביעות בית המשפט המחויז בירושלים בדונו בערעור
שהוגש על החלטת הוועדה הנזכרת, זאת בע"ש 263 ממן – **מוספי מטען וניטול בע"מ נ. מנהל מס רכוש וקרן פיצויים** [טרם פורסם] (ההחלטה מיום 12.8.10) (להלן: "עלעוורמן"), בדבר התנאים
לקיומה של פעולה ממשית - כתנאי בלעדיו אין - לצורך ביסוס הזכות לפיצוי על פי החוק ובהעד
הוכחה לקיומו או התרחשותו של אירוע אקטיבי, קונקרטי שבגינו הוחלט על איסור הטישה, לא
היה מקום להזכיר בזוכותם של המשיבים לפיצויים.

لطענת המערער, המשיבים כשלו - כשלון חרוץ - ולא עללה בידם להוכיח כי איסור הטישה יסודו
בפועלות אייבת/או בפעולת מלחמה קונקרטית ונקודתית ועל כן, צריך היה לדוחות תביעתם.

בסיכון, בקש המערער להציג כי על אף הפרשנות הרחבה שניתנה בעניין **מן למונח "זוק
מלחמה"**, עדין לא בוטלה הדרישה לפעולה ממשית שהسبה הנזק ועל כן, גם אם ניתן להתייחס
לפועלות מנעה כגורם לנזק, עדין יש צורך כי תונה תשתיתית ריאטיבית לקיומה של פעולה מנעה
СПЦИФИЧНОСТЬ И НЕОДНОДИСТАНЦИЯ, שבהה כפופה לחשש ברור, מסויים ונקודתי.

יצוין כי לשברת המערער, ועדת העור טענה עת בחינה את איסור טיסות הריסוס שפורסם בפמי"ת ב-
07, מושא הדיוון כאן, במונתק מהאיסור הכללי לביצוע טיסות, כפי שנכלל בפמי"ת א-17.
لطענת המערער בתקופה הרלוונטית, התקיים איסור לטוס בטוחה של פחות מ-3 ק"מ מגבול רצועת
עה (במסגרת פמי"ת א-17), כאשר לצד האיסור הכללי, התקיים חריג שהתריר קיומן של טיסות
חקלאיות, תוך התחשבות בצרכי החקלאים - תושבי האזור, ועל מנת לאפשר חי שגרה, במידת
האפשר).

בית המשפט המחוון בבר שבע

עש"א 11-02-10280 ופעולות איבת-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

1   נטען כי פמ"ת ב-07 - מושא הדיון כאן - אסור, בגין טיסות ריסוס ובאמצעותו, בוטל החרג של
 2   זרכים חקלאיים ואיסור זה, נמשך על פני כעשרה חודשים. לעת המערער, הוועדה צריכה הייתה
 3   לבחון האיסורים מכלול אחד, או אז, מוחivate היהת המשקנה, כי איסור הטיסה מושא הילך
 4   כאן, אינו בוגר פעולה ספציפית וكونקרטית.
 5   לא זו אף זו, אלא שלדעת המערער, השימוש שעשתה הוועדה במונח "בעיות בטחוניות" היה מוטעה
 6   ושגוי, הן מהטעם כי מונח זה משמעות רחבה ובלתי מסוימת, מזו המתיחסת שימוש במונח
 7   "פעולה", שימושם טבעי, מכון עצמו לדבר - מה ממשי, ממוקד ומשמעותי.
 8   בהקשר זה נטען כי האיסור לטוס, מקורו בהוראה של משרד התעשייה, וזו מקורה בחchlטה מדינית
 9   ולא מבצעית.
 10   לדעת המערער למשיבים היו אפשרויות פעולה שונות ומגוונות וניתן היה בחchlטה, להבטיח שלמותם
 11   ואיכותם של הגידולים החקלאיים בשטחים הרלוונטיים, גם באמצעות אחרים, זולת ריסוס
 12   מהאוורור.
 13
 14   המשיבים מצדים סבורים כי הchlיטה ועדת העיר - בדיון יסודה - שכן הוצגו בפנייה ראיות לרוב ואלה,
 15   שמשו יסוד ובסיס למסקנת הוועדה, כי הchlיטה האוסרת על ביצוע טיסות ריסוס, מקורה בהתראות
 16   קונקרטיות וממשיות בדבר כוונות של ארגוני טרור לבצע פיגועי ראוות נגד מטרות ישראליות ובתוכן
 17   כך, יירות של מטוסים ישראלים, הטסים בסיכון לגובל עם רציפות עזה.
 18   לישת המשיבים, בו בזמן שברשות ס.ת.ו. נקבע, כאמור, כממצא שיפוטי, כי לא הוכח שוניות הרכב נבעה
 19   ממניע של פעולות איבת, הרי שבנענינו, ברוי ונחריר כי צו איסור הטיסה נועד למניע פועלות איבת מצד
 20   ארגוני טרור ברציפות עזה, בדמות פגיעה בכלי טיס ישראלים.
 21
 22   המשיבים מסכימים כי בפרשת ס.ת.ו., קבוע בהמ"ש העליון, כי הזכאות לפיצויים תישלל, מקום בו
 23   מותקים אך חשש לפעולות איבת. אולם, בנסיבות המקורה דן, איסור הטיסה, כשלעצמו, הוא בוגר
 24   פעולה מנעה אקטיבית ואניון בוגר ביתוי לחשש בלבד מפני פעולה איבת.
 25
 26   המשיבים סבורים כי ועדת העיר יקרה אבחנה נכונה וצודקת בין נסיבות פרשת ס.ת.ו. לבין נסיבות
 27   המקורה דן. שהלא בענינו, המדויב במניעה של פעולה איבת מוגדרת ונקודתית (sic) ממשי
 28   לפגעה במטוסים), בו בזמן שברשות ס.ת.ו. דובר על חשש ערטיאלי שמקורו בעובדת הימצאות הרכב
 29   בשטח שבו מצוי אוכלוסייה עווית.
 30
 31   לטענת המשיבים לא ניתן להתעלם מהיותם יושבים הנכללים תחת הגדרת "ישובי ספר" ונמנים על
 32   אוכלוסייה קטנה ומצוותה, שהעל הביטחוני המונח על גבה - גודל והמוחק, בקובע הקритריונים
 33   לפיצוי, כיון לישובים כאמור.
 34

4 מתוך 11

בית המשפט המחווי בבאר שבע

עש"א 11-02-10280 ופועלות איבת-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

1 המשיבים סבורים כי ניתן לאבחן בין סגירת "מעבר קרני" כפי שנדונה בפרשת "מכון", לבין איסור
2 הטישה בעניינו, ولو מן הטעם, כי איסור הטישה מקורו ויוסדו במידע מודיעיני קונקרטי וספציפי
3 בדבר כוונה של ארגוני טרור לפגוע במוטסים, הטעים בסמכות לרוצעת עזה.

4 לדעת המשיבים, כל פרשנות שלפיה נזקיהם אינם בגדר "נזק מלחמה" חוטאת לעקרונות הצדקה
5 החקלאות שהיו בסיס ותשתיית לחקיקתו של החוק.

6 המשיבים סבורים כי טעתה המערער לפיה, הם לא פעלו להקטין הנזק כנדרש - דין להידוחות, שכן
7 זרויות הביטחון לא הסכימו ללוות ולהונן על החקלאים שביקשו להגעה, דרך היבשה, לשטחי
8 הגידולים החקלאיים זאת בשל התראות לפגיעה. מה גם, שבקבות גשמי ומטירים עזים, לא ניתן
9 היה לבצע ריסוס מהפרקע, במהלך עונת הגשמים.

10 המשיבים מודגשים כי בית משפט זה בדונו בעברו, איןו רשאי לשנות ממצאים עובדיתיים שקבעה
11 ועדת העדר שהיא הערכה הדינונית, אלא במקום בו נפלו פגמים היורדים לשורש הדברים ואין
12 בטיענות המערער, מושם בסיסו לקיים של פגמים, כאמור.

13 **דיווח והכרעה:**
14

15 מקורה של "חוק הפיזויים" בתקופת המנדט עת פרסמה ממשלת המנדט את פקודת מס' 31,
16 במסגרת הוקמה "קרן הביטוח מפני נזקי מלחמה", שכינסה תחת ידה פרמיות שולמו ואלה
17 שיכשו לצורך תשלום פיזוי לנזוקים.

18 עם פרוץ מלחמת השחרור, לאור צמצום פעילותן של חברות הביטוח, פרסמה מנהלת העם, בשנת
1948, צו המורה על הקמתה "הקרן הארץ-ישראלית לביטוח הדדי מפני שעט חירותם בע"מ". על פי
19 הנחיות הצו, בעלי הרכוש חוותו, ללא חריגים, לבטח רכושים מפני נזקי שעט חירותם. הוואיל והצז
20 היה חסר תוקף ונפקות משפטית מכוחם ניתן היה לכפות ביצוע תשלומי הביטוח, במצבה הקרן
21 בගיironן תמידי, חרף המטרות הרצויות שהובילו להקמתה, והממשלה, נדרשה לשאת במימון
22 העליות שנגרמו למשק.

23 בשל כך, גבר הצורך בעיגון חוקי של הזכות לפיזויים ובשנת 1951 חוק הארכונה לפיזוי נזקי
24 מלחמה, התשי"א – 1951 (להלן: "חוק הארכונה"), אשר קבע, בתשלומים כתשלומים-חוובה. כך נוצרה
25 מסווגת ביטוחית מנדטורית במסגרת, הוטלה ארנונה על נכסים בעליים להיפגע במהלך
26 המלחמה. במקביל, נקבע כי הפיזוי יינתן בגין נזק שנגרם לנכסים עסקיים ובינויים.

27

28

29

5 מתוכן 11

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"ש"א 11-02-10280 ופועלות אייבה-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

לימים, נבלע חוק הארגונה בחוק הפסיכיות, בנוסחו הנוכחי, אלא שעם השנים נותקה הזיקה בין תשלום פרמיה לבין הזכאות לפיזיו [ראה: מאיר קפוטא "רפורמה בחוק מס רכוש – חלופות אפשרויות" הרבעון הישראלי למשפטים כה 7 (1998)].

סעיף 35 לחוק הפליצויים מגדיר "נזק מלחמה" בהאי לישנא:
נזק שנגרם לגופו של נכס עקב פעולות מלחמה על ידי הכוחות הסדריים של האויב או עקב פעולות איבה אחרות נגד ישראל או עקב פעולות מלחמה על ידי צבא הגנה לישראל.
(זהדגשות אין במקור – נ.ה.).

הגדות "נק מלכונה" נתמכת על שני אדנים. אחד, זיהוי הנזק והآخر – זיהוי הגורם לנזק (ראה: אביגורין "פיצויים לנפגעי פעולות איבה – חוק מס רבוש" מיסים כ 5-115 (2006)).

שאלת קיומו של נזק אינה מוטלת בספק והצדדים אינם חולקים בפנוי בשאלת זו. לעומת זאת, הצדדים שאלות זיהויו של הגורם לנזק.

לדעת המערער תיבת המילים "עקב פעולות מלחמה.... או עקב פעולות איבה" מחייב קיומו של נזוק שנגרם כתוצאה מפעולות מלחמה או איבה ממשית. לדעתו, איסור ביצוע טיסות ריסוס אינו עולה לגדך "פעולה ממשית" ולפיכך אין לחייב המערער בתשלום פיצויים ממשיבים.

לשבgorot haMe'urur miYichadot u'man, be'ikar, lePrshonot shehunika ve'udat ha'ur laHalacha s.t.g.).
�בגבי דיזו, פרשנות זו אינה מתייחסת עם עובדות המקרה וההالة.

המערער סבור כי שגתה הועדה, בקביעתא, כי טענתו של העורר בפרשת ס.ת.ו. נדחתה הועיל ולא הוכח יסוד של מניע, בו בזמן, שבנסיבות המקורה דן, נגרם נזק למשיבים "בשל הרצון למגע פועלות איבאה מוגדרת וברורה המתאפיינת ברצון לפגוע בנכס בשל עינויות לישראל" (החלטת הועדה, עמ' 9).

27 להבנתי, הגישה הדריכותנית של המעריך באשר להלכת ס.ת.ו. אינה מחייבת המציאות ויש בהחלט
28 רגילים לסבירה, כי זו נוכנה לשעתה ולנסיבות שנדונו במסגרתה.

לשיטתי, נכון ונדריך היה בפרשת ס.ת. להפריד בין שלבי ההתרכשות השונים ולבחון אותם ראשוני רצ'ו ואחרון אחרון, כפי שנעשה בפועל. במסגרת זו ובהתיחס לסייעת האיוורע, בעקבותיו נגנבה הרכבת, קבוע בית המשפט העליון כי לא הוכח מניע של עוינות כלפי מדינת ישראל.

בית המשפט המחווי בבאר שבע

עש"א 11-02-10280 ופועלות אייבה-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

1 בדונו בטענה בדבר מניעת האפשרות לחלץ את הרכב הגנוו - שהוא הסוגיה השנייה מבחינה
 2 כרונולוגית –נקבע, כי בשל אי-קיומה של פועלות אייבה או מלחמה ממשית, לא קמה ולא נוצרה
 3 הזכות לפיצויים בגין נגבתת הרכב.
 4

5 ברור, כי אם בפרשת ס.ת.ו., היה נהעה ניסיון לחלץ הרכב ועקב כך, היה גרם נזק שמקורו בפעולות
 6 עונית או בפועל אייבה, כי אז, קרוב לוודאי, שمسקנת ביהם"ש העליון הייתה שונה, זאת גם אם אמת
 7 תחילתו של האירוע, במעשה פלילי/עררייני ולא, בפועל אייבה/מלחמה.
 8

9
 10 וכך קובע ביהם"ש העליון, בקשר זה :

11
 12 "... המונה פועלות אייבה אחרות מתייחסות לפעולות חבלה... מהם סימני ההיכר של
 13 פועלות חבלה נגד ישראל, הנופלות לגדור החוק? דומה כי נוכחות תכליית החוק שעדרנו
 14 לעיל, ניתנת להצביע על שני יסודות עיקריים המתקיים בפועל אייבה או חבלה לצורכי
 15 חוק הפיצויים. בצד אחד הוא יסוד אובייקטיבי בעיקורו, של היזה שלא כדין, לרבותו של
 16 אדם. אלמנת זה הוא תוצאתם במהותו. ככל יסוד תוצאתי, הוא עשוי להתגבש במגוון של
 17 דרכים... היסוד הראשון הוא יסוד הכרחי, אך לא מספק. לא כל גרים נזק לרוכש היא
 18 בבחינת פועלות אייבה בנסיבות חוק הפיצויים. לייסוד האובייקטיבי מתלווה יסוד של
 19 מניע, הנוגע למוטיבציה של מבצע הפעולה". (פרשת ס.ת.ו., עמ' 12).
 20 (ההדגשות אינם במקור – נ.נ.).
 21

22 ובהמשך :

23 "מן החומר שבפנינו עולה המסקנה, כי בנסיבות המקלה, התגובה האלימה, אשר החשש
 24 מןעו ניסיון לחלץ את הרכב מט גובי, אינה קשורה לפעולות אייבה כי אם
 25 לאלימות פלילתית פשוטה.... עולה מהם כי בשיטה שבאזור כפר יאטה פועלים גורמים
 26 עבריינים, אשר אינם בנסיבות קשה על מנת להשיג את מטרתם. בכך אין כדי
 27 לגבות עילה לפי חוק הפיצויים. גם על רקע זה, לא ניתן לעננו בחשש מפני תגובה אלימה
 28 כדי לבסס, במקלה שבפנינו, עילה לפי חוק הפיצויים.
 29 (ההדגשות אינם במקור – נ.נ.).
 30

31 כאן המקום לציין, כי במסגרת רע"א 11495/05 בנק הפלילים ואח' נגד מנהל מס רכוש (מאנג'ר
 32 מקום), פס"ד מיום 24.7.08, ראה בית המשפט העליון לנכון, לקבוע כי תיבת המילים "פעולות אייבה
 33 אחרות נגד ישראל", מרחיבה את ההגדרה גם מעבר לפעולות מלחמה מובהקות ומכללה בגדירה, גם
 34 פעולות טרור שאינן מבוצעות על ידי צבאות סדיירים בלבד, כי נקודת המוצא של פעולות אלו, כוללת
 35 מרכיבים של שנאה לישראל או עוינות לה, רצון לפגוע בקיומה של המדינה וכו'".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ע"ש"א 11-02-10280 ופועלות אייבה-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

בפרשת ס.ת.ו., נאמר בין היתר כך:

4 "המכנה המשותף לכל החלטות בהגדה זו, היה הדרישת לקיומו של 'פעולות', אשר
5 הסבירו את הנזק... ככל שנראה בישו זו, קשה לכלול בה מצב שבו אין נועשים מעשים
6 בשלותם, אך קיים חשש מפני מעשה אשר עשוי להיות פעולות איבה אם תיעשה פעולה
7 לשמריה על רכוש מסוים. אכן, לשון החוק מדברת על פעולות ממש, להבדיל מ מצב כללי
8 של מלחמה. להבחנה זו יש משמעות. יש בה כדי לשלול את האפשרות כי גם חשש לפעולה
9 קיים עילה על פי החוק.

10 (ההציגות אין במקור – נ.ו.).

12 יחד עם זאת, בנסיבות המקורה דנו, קבעה ועדת הערר, כי "במקורה דנו מדובר במניעה של פעולה
13 מוגדרת ספציפית אשר, אשר מודיעינו שפכבי וייחודי הדבר לה ולא בחשש עריטליאי"".

המעירער לא חלק על קיומו של מידע מודיעיני כאמור, ואף לא שלל את סבירותו של החשש כי גורמים עוניים ינסו לפגוע ולירט מטוסים שיטסו בסמוך לרצועת עזה. עדות העורק קבועה כי צו האיסור ניתן בעקבות קיומו של מידע מודיעיני ספציפי וחווי, ואני רואה דרך או עילה לשנות ממצא עובדתי זה, שנקבע כדין ובسمכות.

20 וודוק, גם המערער מאשר כי פמ"ת ב-07 בא לעולם כדי לאסור טיסות לשימושים חקלאיים בשעה
21 שהתקנים איסור כליל בדרכו טישה באזורי (פמ"ת א-17), לצד חריג בדמות טיסות לצרכים
22 ולשימושים חקלאיים. משמעו, כי עובר לאיסור הספציפי המגולם בהוראות פמ"ת ב-07, נוצרו נסיבות
23 בעקבין התגבר והתחזק החשש כי ארגוני טרור לא יירתו מלחמות ולפוגע בכלי טיס הטעים
24 בסמיוכות לרוצעת עזה, כך שהחשש הכללי שבוטא בהוראה כללית פמ"ת א-17, לבש צורה ממשית
25 וכמשמעותית יותר, עד כי הגורמים המוסמכים רואו בכך, להשעות ולו לתקופה קצרה את חלותו
26 של תחרינו לכלל

27 כן המוקם לצין ולהציג, כי ועדת הערר הייתה מודעת להשלכות של קביעותיה ובפרט לחש, כי
28 הבהיר שאלת גבריאל האמצעית. אמר מושל החוגי המונגומ
29

30

31

32

33

34

11 מתוך 8

בית המשפט המחווי בבאר שבע

עש"א 11-02-10280 ופועלות איבה-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

1   יחד עם זאת, הועדה השכילה לקבוע רשותה ברורה של תנאי סף שرك בהתקיימותו ניתן יהיה
 2   להכיר בזכותו לפיצויים על פי החוק. כך למשל קבעה הועדה, כי על הנזק להיות תוצאה ישירה של
 3   פעולות המניעה. כן נקבע כי על הנזק להיות נקודתי וכן, כי על הנזק להיות תוצר של מידע קונקרטי
 4   בדבר פעולה איבה ספציפית הנמצאת בהתחווות. בנוסף, כי על הנזק להיות תוצאה של החלטה
 5   מבצעית של דרגי השטח ולא תוצאה של החלטה מדינית. בכך ישמה ועדת העור, את התנאים
 6   שנקבעו בפרשת "מן".
 7

8   אין חולק, כי העדר ריסוס של גידולים חקלאיים, משפייע באופן ישיר על איכות הקרקע החקלאי ואף
 9   על התמורה המתתקבלת בגיןו. כך שבודאי ניתן לומר כי הריקון שפשת ביבולם של המשיבים, מהם
 10   מנע ריסוס מהאור, בנסיבות המפורשות, הינו תוצאה ישירה של החלטה המורה על איסור ביצוע
 11   טיסות, גם לצורך ריסוס.
 12

13   דומה, כי עמידת המערער אף אינה עולה בקנה אחד עם העמדה שהბיעה זרוע ביצועית אחרת, זאת
 14   כולה ממכבתה של ע"ד דנה גליק, עוזרת ליו"ץ המשפטיא לממשלה בראשות שרות התעופה
 15   (להלן: "עו"ד גליק"), מיום 17.4.11 אשר נשלח לע"ד רוטנברג, יועהמ"ש בקרן הפיזויים-רשות
 16   המיסים, כפי שזכרן בסוף ד' לשובת המשיבים לערעור.
 17

18   במסגרת זו מצינת ע"ד גליק:
 19   **"בניגוד לאמור במכבתך, הרי שמדובר לא ניתן איסור קבוע על טיסות ריסוס וזאת למolute**
 20   **סגיון האזרע לטיסות.**
 21   (ההבדשות אין במקור – נ.).
 22

23   דומה כי לנוכח דברים מפורשים וחדים אלה, אין צורך להזכיר מיללים כי השיעיות של החrieg,
 24   המותר טיסות לצרכים חקלאיים, נשתנה על יסוד מידע מודיעיני נקודתי והאיסור המגולם בפמי"ת
 25   ב-07, נועד למנוע טיסות ריסוס לזמן קצר, אך בודאי, לא באופן גורף.
 26

27   לא מיותר לציין, כי בפניה נוספת של ע"ד גליק, לע"ד רוטנברג מיום 21.9.09 היא מצינת:
 28   **"בחדש אפריל 2004 נוצרו נסיבות ביטחונית אשר חייבו הרחתת האיסור הניל גם על**
 29   **טיסות חקלאיות... הנחיה זו ניתנת לאור מידע מודיעיני שהגיע משירות הביטחון הכללי".**
 30

31   על יסוד אמרות מפורשות וברורות אלו, רשאית היתה ועדת העור לקבוע, כמפורט,
 32   שהאיסור לבצע טיסות ריסוס בשטחים חקלאיים המצויים בטוחה של פחות מ-3 ק"מ מתחום רציפות
 33   עזה, בא לעולם בעקבות קיומו של מידע מודיעיני קונקרטי ונקודתי ובודאי, שאנו תוצאה של חשש
 34   ערטילאי או חשש בעלמא.
 35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עש"א 11-02-10280 ופעולות איבת-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

1 להבנתי, החלטת ביהמ"ש המחוזי בירושלים בעניין ממ"ן (עו"ש 09/263) מודגישה ומלילית זוכותם של
2 המשיבים לפיזויו במקורה דן, שהרי ניתן בהחלט לומר, כי עלה בידי המשיבים להניח תשתית
3 ראייתית מספקת, בדבר אפשרות פועלות איבת.
4
5

6 אכן האיסור האמור, עדכ בתקופה למשך 10 חודשים, אלא שאין בכך, כדי לגרוע מנסיבות יצירתו
7 וגיבשו, קרי, קיומו של מידע קונקרטי ונוקדי.
8

9 וכך קובע ביהמ"ש המחוזי:
10

11 "טיונה של המערער איןו מציג את פועלות האיבת הרלבנטית לשיטתה. האם כוונתה
להשתלטות פעילי ארגון החמס על הנעשה ברצעת עזה (זו הפעולה היחידה המוחורת
12 בהצהרות המדינה הנזכרת?) אין זו פעולה המופנית ישירות נגד ישראל, או גורמת
13 כשלעצמה נזק מלחמה, והמערערת לא תהייתה אליה בטיעונה בין בפני הוועדה ובין
14 לפניי. המערער טוענת כי המסוף נסגר בשל 'ביטחונות'. המונח 'ביטחונות'
15 הוא בעל מרשם רחב, והוא מאפיינו היבטים רבים מהחיים בארץ. אין די בו כדי לספק את
16 הדרישה הקונקרטית ל'פעולות איבת' שהיא תנאי לקבלת פיזוי'
17 (ההדגשות אינם במקור – נ.נ.)
18
19

20 בו בזמן, שבפרשנות ממ"ן לא עלה בידי העוררת להצביע על פועלות איבת קונקרטיבית, שבגינה נסגר
21 "מעבר קרני", הרי שבמקורה דן, התברר מפני זרועות המדינה (משרד התהברות), כי מידע מודיעיני
22 קונקרטיבי ונוקדי עמד בסוד ההוראה שהוצאה משרד התהברות, לאסור באופן מוחלט טיסות, גם
23 לצרכים חקלאיים.
24

25 בטרם סיום,atoiיחס לטענותו החלופית של המערער, כי יש לשול מהמשיבים את הפיזויים, לאחר
26 ואלה, לא פועלו להקטין את נזקים.
27

28 אין דעתם כדעת המערער, במיוחד משווה לא הרם הנטול ולא הוכיח כי היה ניתן לרשס השטחים
29 החקלאיים באמצעות אחרים, מהיבשת, מהפרקע שלא באמצעות מטוסי ריסוס.
30 שלא לדבר על כך, כי בטענה זו יש משום "חכמה שלאחר מעשה", במילויו אך אשר לא נסתירה טענת
31 המשיבים, כי בקשרם לכוחות הביטחון להעניק להם ליווי והגנה בטחוניים, לצורך כניסה קרקעית
32 לשטחים הללו. סורבה בזמן אמת.
33
34
35

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עש"א 11-02-10280 ופועלות איבה-מיסים נ' קיבוץ ניר עוז

1 לבסוף, לא מיותר לשוב ולזכיר מושכלות ראשונים בסוגיות היקף סמכות ההתערבות, של ערכאת
2 הערעור, כפי שנקבע מפי השופטת ע. ארבל בע.א. 1064/03. אליהו חברה לביטוח בע"מ נ. עזבון
3 המנוחה רחל שחר פיאמנטה ז"ל ואח' (תק-על 2006 (1), 1806, 1809).

4
5
6 "עקרון יסוד הוא בשיטתנו, כי לא בנקל תערובת ערכאת הערעור בנסיבות העובדיים של
7 הרכאה הדינונית שהיא האמונה על שמיית העדים, בחינת הריאות וקייעת הממצאים
8 העובדיים, ואשר לה היתרון שבהתירושות בלתי אמצעית מהדים. ערכאת הערעור
9 מתערב בממצאים שבעובדתה אך ורק במקרים חריגיים וכיוצנויים, דוגמת מקרה בו נפל
10 בהכרעת הרכאה הדינונית גם היורד לשומו של עניין או שמדובר העובדיים אינם
11 מבוססים על פניהם. כל עוד יש לקביעותיו העובדיות של בית המשפט דלתה יסוד
12 ושושן בחומר הראות, לא יתערב בהן בית המשפט שלעורר".
13
14

15 לא מצאתי כי בהחלטת ועדת העדר נפל פגם מהותי ובודאי כזה, היורד לשורשים של דברים.
16

17 על כן מהמשמעותים אותם פרטתי לעיל, ראייתי לנכון להותיר, על כנה, את ההחלטה ועדת העדר מיום
18 .7.12.10.

19 הערעור נדחה בזאת.
20
21

22 המערער ישא בהוצאות המשיבים בסכום של - 25,000 ₪.
23
24
25

26 ניתן היום, יג' סיון תשע"ב, 03 יוני 2012, בהעדך הצדדים.
27

28 נחמה נזר, שופטת
29
30
31